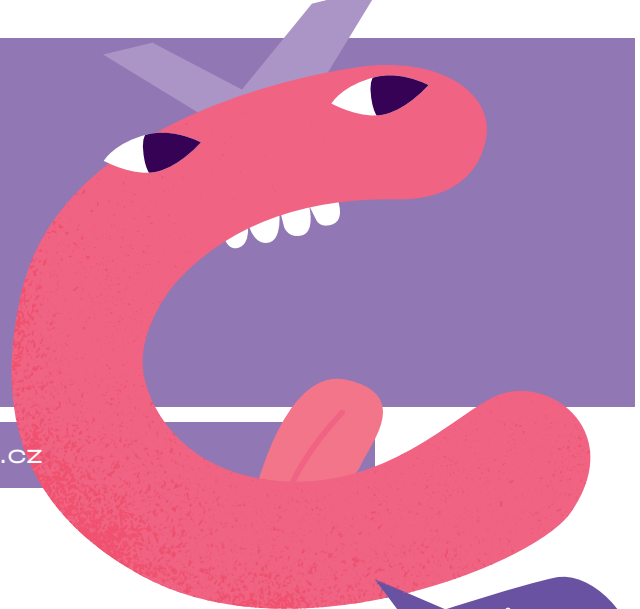


LISTY 5 PODZIMNÍ

sobota 14. 10. 2023 / denní zpravodaj 47. ČDP / cldp.cz



Jdou sem
a sednou si



Štěpán Kňákal: Myslím, že právě nyní je pro Gogola správná doba

Režisérem nové inscenace Divadelního klubu Jirásek, který tradičně svojí premiérou zakončí letošní ročník Českolipského divadelního podzimu, je Štěpán Kňákal, kterého jsme se proto na Ženitbu zeptali.

Ačkoli se N. V. Gogol narodil na Ukrajině, je obecně považován za ruského autora. Není v této době nebezpečné uvádět hru ruského autora, ve které navíc ruština zazní?

Gogol se narodil před více než dvěma stoletími a za současnou situaci tedy nemůže. Navíc se jedná o jednoho z nejvýznamnějších světových dramatiků, jehož hry se dodnes hrají po celém světě. Ženitba vždy byla, je a bude satirická hra o společnosti jako takové. A právě proto je podle mě právě nyní ta správná doba Gogola uvádět.

Ženitbu Gogol napsal před téměř 200 lety. Není tato hra příliš stará na tuto dobu?

Právě to, že hra byla napsaná již před dvěma sty lety, ale stále se pravidelně uvádí jak na amatérských, tak profesionálních scénách, dokazuje, že hra má stále co říci, navzdory době, ve které je uváděna. Podle nás je klíčem k tomuto úspěchu právě lidské charaktery, o kterých Gogol píše. Samozřejmě zub času je na textu znát, ale s tím, jak věřím, jsme se dokázali dostatečně vypořádat.

V čem je tvoje Ženitba jiná, než ty ostatní?

Když jsme se v září 2022 s Lukášem Křížkem, dramaturgem, se kterým mám opět tu radost a čest spolupracovat, bavili, o čem bychom chtěli Ženitbu hrát, přišli jsme na to, že ačkoli je Ženitba v celku slušná hra, tak je v ní spousta textového balastu.

A Lukáš se rozhodl hru razantně vyškrtat, rozložit a znovu poskládat dohromady. Ale přitom v ní zanechal základní prvky Gogola a Ženitby jako takové. To, nakolik se nám to podařilo, nechám samozřejmě na divácích. Nicméně určitě dramaturgie ani režie není neúctou k autorovi, ale naopak má působit jako pokus o to, jak posunout hru do dnešní doby, a zároveň jako poukázání na to, že i v dnešní době jsou lidé pořád stejní, jako byli v minulosti.

Do představení jsi zlákal i herce, kteří dlouho, nebo téměř vůbec před tím nehráli. Jak probíhalo zkoušení?

Předně musím říci, že jsem opravdu rád, že do toho všichni oslovění šli. Tajně doufám, že je zkoušení alespoň trochu bavilo (smích). Zkoušení probíhalo velmi dobře, protože všichni herci, ať už zkušební matadoři či čerstvé posily, ke svým rolím přistoupili velmi poctivě a bylo vidět, že na nich pracují i doma. Na závěr nezbyvá než doufat, že, jak říká jeden z našich nejmenovaných herců, se nám to všechno podařilo hezky natrénovat (smích).

Reakce diváků – Hollywood

„I když jsem se hrozně těšila na Lunetiky, tohle bylo úžasný a tahle změna stála za to.“

„Představení bylo trochu dlouhé a odsýpalo pomaleji, ale zároveň bylo neskutečně azajímavé a obohacující.“

„Neobvyklé a boží propojení projekce a hraného divadla.“

„Krásné kostýmy, hlavně kostým Anny při natáčení filmu, kde hrála operní pěvkyni. To byla nádhera.“

„Zábavná hra se slovy, využití židovských výrazů. L'Chaim!“



sobota 14. 10. 2023 / @ceskolipsky_divadelni_podzim / cldp.cz

Divadlo o filmu a trocha devadesátek na závěr



Pátek je na Českolipském divadelním podzimu dnem, kdy už se festival pomalu blíží ke svému finále. Většinou v rámci večera bývá na rozdíl od dnů předchozích uveden nejeden programový bod (záměrně neříkám představení) a také množství diváků, kteří zůstávají do pozdních večerních hodin, aby nejen divadelně podebatovali, se výrazně zvyšuje. Je to tedy celé taková malá příprava na sobotu.

Program a podoba letošního festivalového pátku, shodou okolností třináctého, byly horké téma už od začátku festivalu. Už v úterý totiž bylo jasné, že vzhledem k onemocnění v souboru nebude moci přijet pražské divadlo NoD s představením The legend of Lunetic. Následovala tak smršť telefonátů a jednání, aby se už o den později podařilo najít organizačnímu týmu představení náhradní. Tím bylo představení Prodavači snů, Divadýlka na dlani Mladá Boleslav, které předvedlo heroický výkon už tím, že s předstihem pouhých dvou dnů dokázalo dát dohromady všechny aktéry představení a pomoci tak tomu, aby se i v pátek nakonec mohlo hrát. A tak si všichni diváci, kteří se nenechali odradit změnou titulu, mohli dopřát výlet na místo do devadesátek za Lunetiky o něco hlouběji do historie, na přelom 19. a 20. století do počátků kinematografie. Kdo by však čekal příběh bratří Lumierů nebo podobných osobností spjatých s počátky filmu, čekal by marně. Inscenace vycházející z textu Nicholase Wrighta sleduje příběh ústřední postavy, židovského mládence Motla Mendla, který díky kameře zděděné po otci začne za finančního přispění svého židovského mecenáše točit doslova „na koleni“ filmy. Jsme tak svědky toho, jak v městečku kdesi na Ha-liči začne vznikat cosi jako filmová produkce a následně i veřejné promítání. Motl Mendl, coby pozdější uznávaný hollywoodský režisér Maurice Motgomery, už jako zestárlý svůj život a kariéru takto retrospektivně přehrává a z jeviště sleduje a komentuje. V představení samozřejmě nechybí ani projekce, která zobrazuje natáčené snímky. Mimochodem využití projekce je tak pojičkem s představením Nikoločava z předchozího dne. Příjemné a jemným humorem protkané představení tak vytvořilo pohodovou atmosféru pro páteční večer.



Nicméně z původně plánovaného devadesátkového večera část zůstala. Po skončení představení rozehrál ve foyer divadla DJ Japko pořádnou 90´ afterparty a pro všechny, kteří zůstali, ať už dle doporučení oděni v dobovém outfitu, či nikoliv, pokračovala zábava až do pozdních večerních hodin.

Výstava Jany Marie Knotové k vidění v podkrovním malém sále



Poděkování redakce

Srdečně děkujeme všem našim čtenářům, i těm, na které se leckdy nedostalo. Veškeré Listy naleznete brzy ve formátu pdf na našem webu www.cldp.cz. Za redakci Listů podzimních se na vás těšíme za rok. S láskou Týna Brožová, Jana Kočová, Kačí Rosáková, Jiří Gottlieber, Milan Kořen, Jana Marie Knotová a Štěpán Kňákal.

